

گفتار ۳ تنظیم بیان ژن

چشم‌انداز گفتار

تنظیم بیان ژن

۱ در پروکاریوت‌ها

الف تنظیم منفی: مثال: متاپولیسم لاکتوز در باکتری اشريشياکلاي

در نبود لاکتوز:

۱. پروتئین مهارکننده به اپرатор متصل است.

۲. رنابسپاراز نمی‌تواند رونویسی انجام دهد و ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز خاموش‌اند.

در حضور لاکتوز:

۱. با اتصال لاکتوز به پروتئین مهارکننده، شکل این پروتئین تغییر می‌کند.

۲. مهارکننده از اپرатор جدا می‌شود.

۳. رنابسپاراز می‌تواند ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز را رونویسی کند.

ب تنظیم مثبت: مثال: متاپولیسم مالتوز در باکتری اشريشياکلاي

در نبود مالتوز:

۱. رنابسپاراز قادر به رونویسی از ژن‌های مربوط به تجزیه مالتوز نیست.

۲. این ژن‌ها خاموش‌اند.

در حضور مالتوز:

۱. مالتوز به پروتئین فعال‌کننده متصل می‌شود.

۲. پروتئین فعال‌کننده به جایگاه اختصاصی خود در دنا متصل می‌شود.

۳. رنابسپاراز با کمک پروتئین فعال‌کننده به راهانداز متصل می‌شود و ژن‌های مربوط به تجزیه مالتوز را رونویسی می‌کند.

۲ در یوکاریوت‌ها

رنابسپاراز به تنها‌یی قادر به شناسایی راهانداز نیست.

رنابسپاراز به کمک عوامل رونویسی نیازمند است.

عوامل رونویسی انواع مختلفی دارند:

۱. بعضی به راهانداز متصل می‌شوند.

۲. بعضی به توالی افزاینده متصل می‌شوند.

توالی افزاینده معکن است فاصله زیادی با ژن داشته باشد.

تنظیم بیان ژن در پیش‌هسته‌ای‌ها

۱۲۳. مشاوره: زیست‌تار را کوک کنیدا

تنظیم بیان ژن برای یاخته خیلی حساس‌تر از کوک کردن ساز است! برای این که همه ژن‌ها درست و به موقع کار کنند، تنظیم بیان ژن لازم است. ضمناً تنظیم بیان ژن پای ثابت کنکور تان خواهد بود.

۱۲۴. کدام عبارت درست است؟

- ۱) بیان ھر ژن با دخالت رنابسپاراز صورت می‌گیرد.
- ۲) همه یاخته‌های بدن یک فرد، تعداد یکسانی کروموزوم دارند.
- ۳) پیکر هر جاندار از یاخته‌هایی تشکیل شده که محصول میتوز یاخته تخم‌اند.
- ۴) یک ژن در یاخته‌های مختلف بدن یک جاندار، محصولات یکسانی تولید می‌کند.

۱۲۵. کدام عبارت نادرست است؟

- ۱) با انجام رونویسی از ھر ژن انسان، اثر آن ظاهر می‌شود.
- ۲) تمایز یاخته‌ها در مراحل جنینی، نتیجه تنظیم بیان ژن است.
- ۳) برخورد نور به گیاه، محركی برای تولید آنزیم‌های کلروپلاستی است. ۴) تنظیم بیان ژن، می‌تواند علاوه بر زمان رونویسی از ژن، میزان آن را نیز تعیین کند.

۱۲۶. چند مورد، جمله زیر را به درستی تکمیل می‌کند؟

- «تنظیم بیان ژن‌های پروکاریوتی می‌تواند شود.»
- الف) از طریق جلوگیری از رونویسی انجام
 - ج) با تغییر در پایداری پروتئین انجام
 - ۱) ۱ (۲)
 - ب) منجر به افزایش فعالیت ریبوزوم‌ها
 - د) موجب ایجاد یاخته‌های مختلفی از یک یاخته
 - ۳ (۴) ۴

۱۲۷. کدام گزینه، عبارت زیر را به درستی تکمیل می‌کند؟

«در اشریشیاکلای، در صورت وجود می‌شود.»

- ۱) لاکتوز، پروتئین مهارکننده به اپراتور متصل
- ۲) مالتوز، پروتئین مهارکننده از راهانداز جدا
- ۳) لاکتوز، رنابسپاراز به توالی قبل از اپراتور متصل
- ۴) مالتوز، رنابسپاراز توسط فعال‌کننده به اپراتور متصل

۱۲۸. کدام عبارت درباره تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز در باکتری اشریشیاکلای درست است؟

- ۱) در حضور گلوکز، مهارکننده نمی‌تواند به اپراتور متصل شود.
- ۲) هر یک از ژن‌های تجزیه‌کننده، توالی راهانداز خاص خود را دارد.
- ۳) هر دی‌ساکارید پس از ورود به باکتری، سبب تغییر شکل مهارکننده می‌شود.
- ۴) در صورت وجود نوعی دی‌ساکارید در محیط آن، مهارکننده از اپراتور جدا می‌شود.

۱۲۹. چند مورد، جمله زیر را به نادرستی تکمیل می‌کند؟

«در باکتری اشریشیاکلای، در پی»

- الف) ورود مالتوز، شکل پروتئین مهارکننده تغییر می‌کند.
- ب) اتصال لاکتوز به اپراتور، از فعالیت رنابسپاراز جلوگیری می‌شود.
- ج) ورود لاکتوز، رنابسپاراز با کمک فعال‌کننده، به راهانداز متصل می‌شود.
- د) اتصال مهارکننده به اپراتور، تولید آنزیم‌های تجزیه‌کننده مالتوز متوقف می‌شود.

- ۱) ۱ (۲)
- ۲ (۳)
- ۳ (۴) ۴

۱۳۰. کدام گزینه از نظر درستی نادرستی با سایر موارد متفاوت است؟

- ۱) وجود مالتوز، باعث می‌شود پروتئین تنظیمی از سر راه رنابسپاراز برداشته شود.
- ۲) اتصال مالتوز به پروتئین مهارکننده سبب جدایی آن از دنای اشریشیاکلای می‌شود.
- ۳) حتی در نبود لاکتوز، می‌توان آنزیم‌های تجزیه‌کننده آن را درون اشریشیاکلای یافت.
- ۴) وجود لاکتوز در محیط باکتری اشریشیاکلای، سبب تولید پروتئین مهارکننده می‌شود.

۱۳۱. در اشریشیاکلای برای تولید آنزیم‌های تجزیه‌کننده لاکتوز،

- ۱) یک نوع مولکول رنای پیک ساخته می‌شود.
- ۲) ابتدا پروتئین فعال‌کننده به دنا متصل می‌شود.
- ۳) رنابسپاراز، دو رشته دنا را در محل راهانداز از هم باز می‌کند. ۴) تولید پروتئین مهارکننده متوقف می‌شود.

۱۳۲. چند مورد، جمله زیر را به نادرستی تکمیل می‌کند؟

«در پی ورود لاکتوز به باکتری اشریشیاکلای،»

- الف) مهارکننده تغییر شکل یافته و به توالی اپراتور متصل می‌شود.
- ب) تنظیم مثبت رونویسی، موجب تبدیل آن به مونوساکاریدها می‌شود.
- ج) رنابسپاراز، رونویسی از راهانداز ژن‌های تجزیه‌کننده لاکتوز را آغاز می‌کند.
- د) پیوندهای هیدروژنی بین دو رشته دنا توسط نوعی پروتئین شکسته می‌شوند.

- ۱) ۱ (۲)
- ۲ (۳)
- ۳ (۴) ۴

۱۳۲. چند مورد، جمله زیر را به درستی کامل می‌کند؟

«با ورود مالتوز به باکتری اشريشياکلاي،»

الف) ابتدا رنابسپاراز و سپس پروتئين فعال کننده به دنا متصل می‌شود.

ب) پروتئين فعال کننده به توالی خاصی بین ژن و راهانداز متصل می‌شود.

ج) اتصال نوعی پروتئين تنظیمی به دنا، زمینه رونویسی را فراهم می‌کند.

د) ژن‌های مربوط به آنزیم‌های تجزیه کننده آن، به دنبال هم رونویسی می‌شوند.

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

۱۳۳. برای تولید آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز در اشريشياکلاي،

۱) رنابسپاراز، دو رشته دنا را در محل راهانداز فاصله می‌دهد.

۲) نوعی پروتئين تنظیمی از مولکول دنا جدا می‌شود.

۳) رونویسی از ژن پروتئين مهار کننده متوقف می‌شود.

(ترکیبی با دهم)

۴) با هر بار اتصال رنابسپاراز به دنا، یک ژن رونویسی می‌شود.

۱۳۴. کدام عبارت در مورد اشريشياکلاي نادرست است؟

۱) بعضی از ژن‌های آن در مجاورت توالی راهانداز قرار دارند.

۲) آنزیمی حاوی مونوساکارید دارد که بدون دخالت ریبوزوم آن را تولید می‌کند.

۳) به دنبال اتصال پروتئين فعال کننده به دنا، مالتوز را به دو مونوساکارید مشابه تجزیه می‌کند.

۴) در حضور لاکتوز، آنزیم‌هایی تولید می‌کند که هر کدام، نوعی پیوند را در آن هیدرولیز می‌کنند.

۱۳۵. هر ژن پروکاریوتی که به طور دائمی بیان می‌شود،

۱) تنظیم رونویسی مشتبه دارد.

۲) فاقد توالی اپراتور است.

۳) راههای حاوی کدون می‌سازد.

۴) جایگاه اتصال فعل کننده دارد.

۱۳۶. در اشريشياکلاي،

۱) آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز، تکرشتهای هستند.

۲) برای جذب و تجزیه قند ترجیحی به سه آنزیم مورد نیاز است.

۳) اتصال پروتئين به توالی تنظیمی دنا، نمی‌تواند سبب بیان ژن شود.

۴) تنظیم بیان ژن‌های تجزیه کننده لاکتوز، قبل یا پس از رونویسی انجام می‌شود.

۱۳۷. چند مورد از عبارت‌های زیر درست است؟

الف) در اشريشياکلاي، نوع رنا از رنابسپاراز بیشتر است.

ب) پروتئين مهار کننده، فقط در غیاب لاکتوز تولید می‌شود.

ج) در پروکاریوت‌ها، برای تولید ریبوزوم فعالیت سه نوع رنا لازم است.

د) جدا شدن مهار کننده از اپراتور دنای باکتری، سبب فعالیت رنابسپاراز ۲ می‌شود.

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

۱۳۸. چند مورد از عبارت‌های زیر، در ارتباط با E.coli درست است؟

الف) وجود لاکتوز، محركی برای تولید پروتئين مهار کننده است.

ب) اتصال گلوکز به پروتئين مهار کننده، سبب اشغال توالی اپراتور می‌شود.

ج) نبود لاکتوز در محیط، سبب تغییراتی در شکل پروتئين مهار کننده می‌شود.

د) حضور لاکتوز همانند نبود آن، سبب اتصال نوعی پروتئين به مولکول دنا می‌شود.

۴ (۴)

۳ (۳)

۲ (۲)

۱ (۱)

۱۳۹. در همه پیش‌هسته‌ای‌ها،

۱) همه ژن‌های مجاور هم، توسط یک نوع آنزیم رونویسی می‌شوند. ۲) هر ژن در مجاورت توالی تنظیمی خود قرار دارد.

۳) همه ژن‌ها در مولکول DNA متصل به غشای سلولی قرار دارند. ۴) هر مولکول mRNA دستورالعمل ساخت یک پلی‌پپتید را دارد.

۱۴۰. با توجه به شکل مقابل که تنظیم بیان ژن‌های اشريشياکلاي را نشان می‌دهد، چند مورد صحیح است؟

• مورد ج محصول فعالیت یاخته‌ای با سه نوع رنابسپاراز است.

• مورد ب محصول یکی از ژن‌های این قطعه دناست.

• مورد الف قادر به تولید برخی اجزای ریبوزوم است.

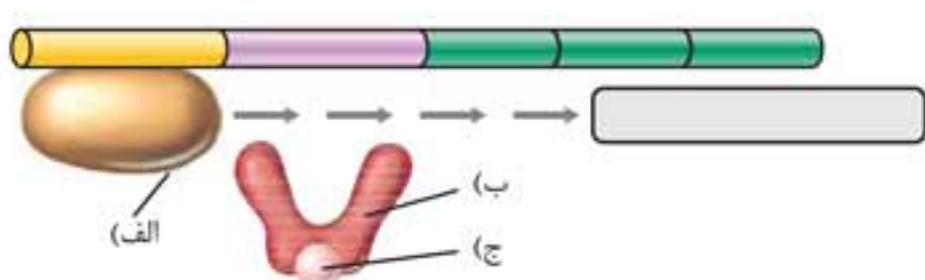
• الف و ب در پی فعالیت یک نوع رنابسپاراز تولید می‌شوند.

۲ (۲)

۴ (۴)

۱ (۱)

۳ (۳)

۱۴۱. روشن یا خاموش بودن ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز در اشریشیاکلای، به وجود یا فقدان ماده‌ای بستگی دارد که
 ۱) توانایی شکستن پیوندهای هیدروژنی را دارد.
 ۲) محصول فعالیت ریبوزوم‌هاست.
 ۳) در ساختار خود، عامل آمینی دارد.
 ۴) تجزیه آن منجر به تولید ATP می‌شود.

۱۴۲. چند مورد برای تکمیل جمله زیر مناسب است؟
 «در ارتباط با سوخت و ساز لاکتوز در اشریشیاکلای می‌توان گفت که در پی اتصال»
 الف) لاکتوز به اپراتور، رونویسی از ژن‌های خاصی متوقف می‌شود.
 ب) آنزیم RNA پلیمراز به راه‌انداز، مهارکننده از دنا جدا می‌شود.
 ج) مهارکننده به لاکتوز، زمینه فعالیت نوعی پلیمراز فراهم می‌شود.
 د) گلوکز به مهارکننده، از لاکتوز برای تولید ATP استفاده می‌شود.
 ۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

تنظیم بیان ژن در هوهسته‌ای‌ها

۱۴۳. کدام عبارت نادرست است؟
 ۱) تنظیم بیان بعضی ژن‌های انسان بدون دخالت مستقیم هسته صورت می‌گیرد.
 ۲) هر عاملی برای تأثیر بر بیان ژن‌های انسان، باید از لایه‌های فسفولیپیدی بگذرد.
 ۳) به دلیل وجود اندامک‌ها، تنظیم بیان ژن‌های یوکاریوتی ساده‌تر از پروکاریوت‌هاست.
 ۴) بیان ژن‌های یوکاریوت‌ها همانند پروکاریوت‌ها می‌تواند در پاسخ به تغییرات محیطی باشد.

۱۴۴. برای تولید RNA پلیمراز به تنها یکی راه انداز را شناسایی می‌کند.
 ۱) مهارکننده ژن‌های تجزیه‌کننده لاکتوز
 ۲) پروتئین ذخیره‌کننده اکسیژن در ماهیچه
 ۳) عوامل رونویسی که به افزاینده متصل می‌شوند.

۱۴۵. چند مورد، جمله زیر را به درستی تکمیل می‌کند?
 «در هر جانداری که شناسایی راه‌انداز با کمک پروتئین‌های ویژه‌ای صورت می‌گیرد،»
 الف) شناسایی راه‌انداز به عوامل رونویسی نیاز دارد.
 ب) برای چند ژن مجاور، یک راه‌انداز مشترک وجود دارد.
 ج) عوامل محیطی برای تأثیر بر بیان ژن، از غشا عبور می‌کنند.
 د) برای شروع رونویسی، در بخشی از مولکول دنا خمیدگی ایجاد می‌شود.
 ۱) ۲ (۲) ۳ (۳) ۴ (۴)

۱۴۶. در پارامسی،
 ۱) عوامل محیطی بر میزان اتصال عوامل رونویسی به دنا مؤثرند.
 ۲) توالی افزاینده، می‌تواند هر مرحله‌ای از تنظیم بیان ژن را کنترل کند.
 ۳) هر یک از عوامل رونویسی به نواحی خاصی از راه‌انداز متصل می‌شوند.
 ۴) عوامل رونویسی با کمک رنابسیپاراز به نواحی خاصی از دنا متصل می‌شوند.

۱۴۷. کدام عبارت از نظر درستی یا نادرستی با سایرین متفاوت است؟
 ۱) در یوکاریوت‌ها، ژن‌های مختلف دارای توالی راه‌انداز یکسان‌اند. ۲) توالی نوکلئوتیدی راه‌انداز یکسان‌اند.
 ۳) توالی افزاینده بر سرعت و میزان رونویسی از هر ژن مؤثر است. ۴) تنظیم بیان هر ژن یوکاریوتی، با ایجاد خمیدگی در دنا انجام می‌شود.

۱۴۸. کدام عبارت درست است؟
 ۱) تنظیم بیان ژن بر کمیت پروتئین‌سازی برخلاف کیفیت آن مؤثر است.
 ۲) اتصال بعضی رناهای کوچک به رنای پیک، می‌تواند پایداری آن را بیشتر کند.
 ۳) میزان فشردگی هر کروموزوم، با میزان رونویسی ژن‌های آن رابطه مستقیم دارد.
 ۴) در هوهسته‌ای‌ها، تنظیم بیان ژن در سطح رونویسی می‌تواند خارج از هسته انجام شود.

۱۴۹. در یاخته‌های هوهسته‌ای‌ها،
 ۱) تنظیم بیان ژن نمی‌تواند قبل از عمل رونویسی انجام شود.
 ۲) افزایش طول عمر رنای پیک باعث افزایش محصول می‌شود.
 ۳) پروتئین‌های مهارکننده با اتصال به رنای ترجمه آن جلوگیری می‌کنند.
 ۴) تنظیم بیان ژن در سطح کرموزومی می‌تواند قبل یا بعد از رونویسی انجام شود.

۱۵۱. کدام عبارت، جمله زیر را به نادرستی تکمیل می‌کند؟

«در هر یاخته‌ای که»

- ۱) رونویسی از چندین ژن مجاور با کمک یک راهانداز آغاز می‌شود، فقط یک محل تنظیم بیان ژن وجود دارد.
- ۲) رنابسپاراز با کمک پروتئین‌های ویژه‌ای راهانداز را شناسایی می‌کند، غشاها درون یاخته‌ای یافت می‌شود.
- ۳) می‌تواند بیان ژن را در مرحله رونویسی تنظیم کند، انواعی از آنزیم‌ها می‌توانند دو رشته دنا را از هم جدا کنند.
- ۴) رونویسی و ترجمه را در محل‌های جداگانه‌ای انجام می‌دهد، هر مولکول رنا با دخالت عوامل رونویسی تولید می‌شود.

۱۵۲. در یوکاریوت‌ها، بلافارسله پس از

۱) اتصال عوامل رونویسی به راهانداز، دو رشته دنا از هم باز می‌شوند.

۲) قرار گرفتن کلیه عوامل رونویسی کنار هم، راهانداز شناسایی می‌شود.

۳) اتصال عوامل رونویسی به افزاینده، بخشی از دنا خمیدگی پیدا می‌کند.

۴) اتصال پروتئین مهارکننده به توالی اپراتور، رونویسی از ژن متوقف می‌شود.

۱۵۳. چند مورد، برای تکمیل جمله زیر نامناسب است؟

«در هر جاندار،»

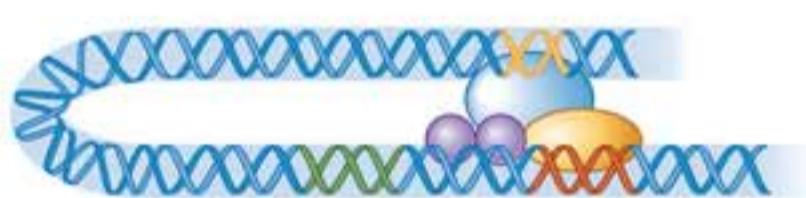
الف) ممکن است به صورت همزمان، چندین ژن رونویسی شوند.

ب) بخشی از دنا که در حال رونویسی است، کمترین فشردگی را دارد.

ج) اتصال رنای کوچک به رنای پیک، مانع از فعالیت ریبوزوم‌ها می‌شود.

د) یک رنابسپاراز می‌تواند توالی‌های نوکلئوتیدی متفاوت را رونویسی کند.

(۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴

۱۵۴. کدام گزینه، جمله زیر را به نادرستی تکمیل می‌کند؟

«شکل مقابل، می‌تواند نشان دهنده باشد.»

۱) دخالت بیش از یک توالی تنظیمی در شروع رونویسی از ژن‌های خزه

۲) یکی از تغییرات mRNA اولیه قارچ‌ها برای تبدیل شدن به mRNA بالغ

۳) یکی از مراحل تنظیم بیان ژن در جاندار مورد مطالعة گریفت

۴) تأثیر عوامل متعدد پروتئینی در رونویسی از ژن‌های اشريشیاکلای

۱۵۵. طی فرایند رونویسی در

«در مورولا،»

الف) تنظیم بیان ژن، معمولاً خارج از هسته صورت می‌گیرد.

ب) یک راهانداز، می‌تواند رونویسی از چند ژن مجاور را ممکن سازد.

ج) هر نوع رنابسپاراز، فقط یک توالی دقیق نوکلئوتیدی را شناسایی می‌کند.

د) علاوه بر راهانداز، معمولاً توالی‌های تنظیمی دیگری در مجاورت ژن قرار دارند.

(۱) ۱ (۲) ۲ (۳) ۳ (۴) ۴

(ترکیبی با دهم)

۱) میکوریزا، رونویسی از هر ژن، نیازمند حضور عوامل متعدد پروتئینی است.

۲) توبرهواش، برای رونویسی از هر ژن، بخشی از مولکول دنا به شکل حلقه درمی‌آید.

۳) ریزوپیوم، رنابسپاراز همواره بدون نیاز به کمک پروتئین دیگری، راهانداز را شناسایی می‌کند.

۴) آزولا، اتصال عوامل رونویسی به توالی افزاینده، به رنابسپاراز کمک می‌کند تا راهانداز را شناسایی کند.

۱۵۶. کدام گزینه، جمله زیر را به درستی تکمیل می‌کند؟

«برای تولید رشته‌های کلازن در یاخته‌های بافت پیوندی سُست،»

۱) نوکلئوتیدهای پرانتری وارد رناتن‌های متصل به رنای پیک می‌شوند.

۲) تشکیل حلقه در بخشی از دنا، امکان اتصال رنابسپاراز را فراهم می‌کند.

۳) با باز شدن دو رشته دنا میزان فشردگی فامتن شروع به کاهش می‌نماید.

۴) رناهای پیک، پس از بلوغ در سیتوپلاسم، در اتصال با رناتن‌ها قرار می‌گیرند.

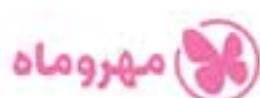
۱۵۷. به طور معمول در آغازیان، قسمتی از DNA که برخلاف بخشی که نامیده می‌شود،

۱) در افزایش سرعت و مقدار رونویسی نقش دارد - راهانداز - محل اتصال عوامل رونویسی است.

۲) تعیین‌کننده توالی آمینواسیدهای RNA پلیمراز است - اینtron - توسط رنابسپاراز رونویسی می‌شود.

۳) باعث آغاز رونویسی همزمان از چندین ژن مجاور می‌شود - اپراتور - محل اتصال رنابسپاراز است.

۴) امکان شروع رونویسی از محل صحیح را فراهم می‌کند - نقطه آغاز رونویسی - الگوی ساخت رنا نیست.

۱۵۸. در سرخس، آنزیمی که دو رشته دنای کروموزوم را از هم باز می کند، قطعاً

- ۱) می تواند در محل حضور کروموزومها فعالیت کند.
- ۲) قادر به تشکیل پیوند فسفودی است.
- ۳) نمی تواند بدون کمک عوامل رونویسی به DNA متصل شود.
- ۴) زنجیرهای از ریبونوکلئوتیدها بر اساس رشته الگو تشکیل می دهد.

۱۵۹. کدام عبارت نادرست است؟

- ۱) در گندم، توالی افزاینده همانند راهانداز ممکن است از ژن فاصله زیادی داشته باشد.
- ۲) رونویسی از ژن پروتئین مهارکننده، بدون دخالت عوامل رونویسی انجام می شود.
- ۳) RNA پلیمراز ۱ نمی تواند بدون کمک عوامل رونویسی راهانداز خود را شناسایی کند.
- ۴) حتی در نبود لاکتوز، آنزیم پلیمراز می تواند از ژن های تجزیه کننده آن به عنوان الگو استفاده کند.

۱۶۰. چند مورد از عبارت های زیر درست است؟

- الف) عمل اختصاصی tRNA به جایگاه اتصال آمینواسید بستگی دارد.
- ب) توالی های افزاینده و راهانداز، می توانند الگوی فعالیت آنزیم پلیمراز باشند.
- ج) از تجزیه هر مونومر به کار رفته در ریبوzom، ماده دفعی نیتروژن دار حاصل می شود.
- د) راهانداز ژن های RNA ریبوzومی و RNA پیک می تواند توسط یک نوع آنزیم شناسایی شود.

۴ (۴) ۳ (۳) ۲ (۲) ۱ (۱)

۱۶۱. کدام عبارت درست است؟

- ۱) عوامل رونویسی، پس از تولید در سیتوپلاسم، به درون هسته منتقل می شوند.
- ۲) در هر یک از مراحل رونویسی در هسته یاخته های انسان، به عوامل رونویسی نیاز است.
- ۳) هر یک از عوامل رونویسی، پروتئین ویژه ای است که به قسمتی از راهانداز متصل می شود.
- ۴) در پی برقراری اتصال رمزهای عوامل رونویسی به توالی افزاینده، سرعت و مقدار رونویسی تغییر می کند.

۱۶۲. یاخته ای که ترجمه رنای پیک آن قبل از پایان رونویسی آغاز می شود، قطعاً دارد و نمی تواند یاخته باشد.

- ۱) دنای حلقوی - چندین نقطه آغاز رونویسی
- ۲) اپراتور - آنزیم هایی برای تثبیت نیتروژن
- ۳) یک نوع رنابسپاراز - غشای درون یاخته ای
- ۴) عوامل رونویسی - کروموزوم کمکی

سوالات کنکور سراسری

(سراسری ۸۲ - با تغییر) ۱۶۳. اتصال پروتئین مهارکننده به کدام، به ترتیب سبب روشن و خاموش شدن ژن های تجزیه کننده لاکتوز می گردد؟

- ۱) اپراتور - لاکتوز
- ۲) لاکتوز - راهانداز
- ۳) لاکتوز - اپراتور
- ۴) راهانداز - لاکتوز

(سراسری ۸۳ - با تغییر) ۱۶۴. در اشريشياکلائي، پس از اتصال لاکتوز به پروتئين مهارکننده،

- ۱) سه نوع مولکول RNA ساخته می شود.
- ۲) یک نوع مولکول RNA ساخته می شود.
- ۳) مسیر حرکت RNA پلی مراز مسدود می شود.
- ۴) مهارکننده بر اپراتور قرار می گيرد.

(سراسری ۸۵ - با تغییر) ۱۶۵. در پارامسي، محصول فعالیت کدام آنزیم، دارای آنتی کدون آغاز است؟

- ۱) RNA پلی مراز ۲
- ۲) RNA پلی مراز ۳
- ۳) RNA پلی مراز ۱
- ۴) RNA پلی مراز پروکاريوتي

(سراسری خارج از کشور ۸۵) ۱۶۶. چند موجود در ساختار کدام، با بقیه متفاوت است؟

- ۱) کدون
- ۲) ریبوzom
- ۳) آنتی کدون
- ۴) توالی افزاینده

(سراسری خارج از کشور ۸۶) ۱۶۷. اپراتور دنای باكتري، قادر است.

- ۱) تيمين و دئوكسي ريبوز
- ۲) آدنين و ريبوز
- ۳) آدنين و گوانين
- ۴) يوراسييل و ريبوز

(سراسری ۸۷ - با تغییر) ۱۶۸. کدام مطلب درست است؟

- ۱) همه ژن های پشه، در همه یاخته هایش بيان می شوند.

۲) در سنجاقک همه یاخته های افزاینده رونویسی می شوند.

۳) تفاوت یاخته های پیکری گندم به علت تفاوت ماده زنتیک آنها است.

۴) نقش پروتئین مهارکننده در اشريشياکلائي، عکس نقش عوامل رونویسی در آغازيان است.

(سراسری خارج از کشور ۸۷ - با تغییر) ۱۶۹. برای تشکیل ریبوzom در پلاتاریا، فعالیت RNA پلی مراز لازم است.

- ۱) ۲
- ۲) ۳
- ۳) ۱ و ۲
- ۴) ۱ و ۳

(سراسری خارج از کشور ۸۷ - با تغییر) ۱۷۰. عاملی که سبب فعال شدن ژن های تجزیه کننده لاکتوز می شود،

- ۱) محصول ژن تنظیم کننده است.
- ۲) در ساختار خود آمینواسید دارد.
- ۳) ماهیت هیدرات کربنی دارد.

۱۷۱. اگر یک مولکول mRNA از مکمل رشته DNA با توالی TGA - AAA - GTA رونویسی شود، آنتی کدون هایی که برای ترجمه مورد استفاده قرار می گیرند، به ترتیب کدام است؟
 (سراسری خارج از کشور ۸۸)

CAU, UUU (۴)

GUA و UGA (۳)

CAU و UUU (۲)

GUA و AAA (۱)

۱۷۲. در یوکاریوت ها،
 ۱) تنظیم بیان ژن، عمدتاً در هنگام پایان رونویسی انجام می شود. ۲) کدون ها به آمینواسیدهای ویژه خود متصل می شوند.
 ۳) RNA پلیمرازها به تنها بی توانایی شناسایی راه انداز را ندارند. ۴) ریبوزوم ها، می توانند ترجمه را قبل از تکمیل رونویسی شروع کنند.

۱۷۳. در فرآیند ترجمه ژن اکتنین (نوعی پروتئین تکرشته ای) در یاخته های عضلانی انسان و در حین جابه جایی ریبوzوم بر روی mRNA
 (سراسری ۸۹ - با تغییر)

- ۱) رنای ناقل یک آمینواسید خاص به جایگاه P منتقل می شود. ۲) رنای ناقل موجود در جایگاه P، به جایگاه E منتقل می شود.
 ۳) پیوند پپتیدی بین آمینواسیدها در جایگاه A برقرار می شود. ۴) جایگاه A همواره پذیرای رنای ناقل آمینواسید می گردد.

۱۷۴. کدام عبارت، در مورد بیان ژن انسولین در یاخته های پانکراس انسان صحیح است؟
 (سراسری خارج از کشور ۸۹)

- ۱) تنظیم بیان ژن عمدتاً بر عهده ایران می باشد. ۲) تنظیم بیان ژن پس از عمل ترجمه نیز امکان پذیر است.

۳) RNA پلی مراز ۲ به تنها بی توانند راه انداز را شناسایی کند. ۴) افزاینده به طور مستقیم با تأثیر بر راه انداز، عمل رونویسی را تقویت می کند.

۱۷۵. با توجه به mRNA زیر، چهار مین کدون وارد شده به جایگاه A ریبوzوم است.
 (سراسری ۹۰)

CGA · CGU · **AUG** · CGG · UAC · UGC · UUC · CAC · UGA -

AUG - UUC (۴)

UAC - AAG (۳)

UAC - UUC (۲)

ACG - UGC (۱)

۱۷۶. اگر اشریشیاکلای در محیط فاقد لاکتوز قرار گیرد
 ۱) رونویسی از ژن تنظیم کننده ادامه می یابد.
 ۳) رونویسی یکی از ژن های باکتری متوقف می شود.

۱۷۷. در mRNA فرضی زیر، پس از خروج tRNA از جایگاه P ریبوzوم، آنتی کدون حاوی کدام آنتی کدون وارد جایگاه A ریبوzوم می شود؟
 (سراسری خارج از کشور ۹۰)

AUG.CCA.AAU.CCC.GAG.UUC.UCC.AUC

AGG (۴)

AAG (۳)

UUC (۲)

UCC (۱)

۱۷۸. هنگام حضور لاکتوز در محیط اشریشیاکلای، اگر عامل جهش زا باعث تغییر در شده باشد، مانع اتصال نمی شود.
 (سراسری خارج از کشور ۹۰ - با تغییر)

۱) اپراتور - RNA پلیمراز به راه انداز ۲) راه انداز - عوامل رونویسی به افزاینده ۴) ژن سازنده مهار کننده - لاکتوز به پروتئین تنظیم کننده

۱۷۹. در فرآیند ترجمه،
 ۱) استقرار عامل آزاد کننده بر روی mRNA
 ۳) جفت شدن رنای ناقل آمینواسید با کدون UGA

۱) در هر باکتری، DNA
 ۲) به منظور انجام همانندسازی، دو دوراهی تشکیل می دهد.
 ۴) به جز از طریق تقسیم، اطلاعات ژنتیکی خود را به روش دیگری منتقل نمی کند.

۱۸۰. در مگس سرکه
 ۱) تنظیم بیان ژن، نمی تواند در خارج از هسته صورت بگیرد.
 ۲) تنها یک راه انداز، رونویسی از چند ژن مجاور را ممکن می سازد.

۳) یک نوع آنزیم رونویسی کننده، مستحول تولید انواع RNA ها می باشد.

۴) علاوه بر راه انداز، توالی های دیگری از DNA در رونویسی دخالت دارند.

۱۸۱. در مگس سرکه
 ۱) تنظیم بیان ژن، نمی تواند در خارج از هسته صورت بگیرد.
 ۲) تنها یک راه انداز، رونویسی از چند ژن مجاور را ممکن می سازد.

۳) یک نوع آنزیم رونویسی کننده، مستحول تولید انواع RNA ها می باشد.

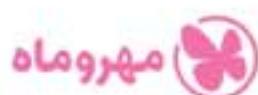
۴) علاوه بر راه انداز، توالی های دیگری از DNA در رونویسی دخالت دارند.

۱۸۲. کدام عبارت نادرست است?
 ۱) در یاخته تخم

۱) بعضی محصولات حاصل از رونویسی ژن ها، هرگز ترجمه نمی شوند.
 ۲) نوکلئوتیدهای قرار گرفته در دو انتهای mRNA، مورد ترجمه قرار می گیرند.

۳) آنزیم رونویسی کننده، به کمک پروتئین های ویژه ای به سمت توالی خاصی از DNA هدایت می شود.

۴) امکان تولید مولکول های حاصل از رونویسی و مولکول های حاصل از ترجمه در یک محل وجود ندارد.

(سراسری ۹۲)

۱۸۳. اگر در محیط باکتری اشريشياکلای لاکتوز یافت نشود، حتی پس از اتصال

- ۱) عامل تنظیم‌کننده به پروتئین تنظیم کننده، mRNA چندزئن ساخته خواهد شد.
- ۲) پروتئین تنظیم‌کننده به اپراتور، تولید عامل تنظیم‌کننده ادامه خواهد داشت.
- ۳) مهارکننده به اپراتور، رونویسی از زن تنظیم‌کننده ادامه پیدا خواهد کرد.
- ۴) عوامل رونویسی به راهانداز، سدی در مقابل حرکت RNA پلیمراز ایجاد خواهد شد.

(سراسری خارج از کشور ۹۲-باتغییر)

۱۸۴. با توجه به زن‌های تجزیه‌گننده لاکتوز در اشريشياکلای می‌توان گفت که پس از اتصال

- ۱) مهارکننده به اپراتور، رونویسی از یک زن متوقف می‌شود.
- ۲) لاکتوز به اپراتور، فرآیند رونویسی از زن‌ها متوقف می‌شود.
- ۳) پروتئین تنظیم‌کننده به مهارکننده، RNA پلیمراز در بخش تنظیم‌کننده زن قرار می‌گیرد.
- ۴) پروتئین مهارکننده به لاکتوز، راهانداز توسط آنزیم رونویسی کننده شناسایی می‌شود.

(سراسری خارج از کشور ۹۲)

۱۸۵. در همه یاخته‌ها،

- ۱) در مرحله اول رونویسی، دو رشته DNA از یکدیگر جدا می‌شوند.
- ۲) عمل رونویسی توسط پروتئین‌های رونویسی کننده متنوعی انجام می‌شود.
- ۳) واکنش‌های سوخت‌وسازی برای تولید ATP درون اندامک خاصی انجام می‌شوند.
- ۴) ایجاد رابطه مکمل بین نوکلئوتیدهای هر مولکول RNA غیرممکن است.

(سراسری ۹۳-باتغییر)

۱۸۶. کدام عبارت در مورد استرپتوکوکوس نومونیا درست است؟

در مرحله

- ۱) اول رونویسی، پیوند بین بازهای آلی دو رشته الگو و غیر الگو DNA، گسته می‌شود.
- ۲) دوم رونویسی، آنزیم رونویسی کننده، نوکلئوتید مناسبی را برای جایگاه آغاز انتخاب می‌کند.
- ۳) دوم ترجمه، با جایه‌جایی آخرين RNA، کدون پایان به جایگاه A ریبوزوم منتقل می‌شود.
- ۴) آغاز ترجمه، پس از اتصال دو زیروحد ریبوزوم به یکدیگر، tRNA آغازی با نخستین رمز جفت می‌شود.

(سراسری خارج از کشور ۹۳)

۱۸۷. در همه باکتری‌های بیماری‌زا،

- ۱) ماده وراثتی، مستشكل از دو مولکول DNA حلقوی می‌باشد.
- ۲) هر RNA، از روی چند زن مجاور رونویسی می‌شود.
- ۳) زن‌های مجاور هم، توسط یک نوع آنزیم، رونویسی می‌شوند.
- ۴) هر زن، در مجاورت بخش تنظیم‌کننده ویژه خود قرار می‌گیرد.

(سراسری خارج از کشور ۹۳-باتغییر)

۱۸۸. در استرپتوکوکوس نومونیا، بلافضله پس از آن که ساختار ریبوزوم برای ترجمه کامل گردید،

- ۱) tRNA مربوط به رمز دوم، وارد جایگاه A می‌شود.
- ۲) پیوند بین متیونین و tRNA نخستین گسته می‌شود.
- ۳) tRNA نخستین با کدون آغاز، رابطه مکملی برقرار می‌کند.
- ۴) پیوند پیتیدی بین متیونین و دومین آمینواسید ایجاد می‌شود.

(سراسری ۹۴-باتغییر)

۱۸۹. کدام عبارت در مورد یک یاخته فعال پانکراس، درست است؟

- ۱) هر کدون توسط یک آنتی کدون شناسایی می‌شود.
- ۲) تنوع آنتی کدون‌ها از کدون‌ها کمتر است.
- ۳) هر آمینواسید، بیش از یک رمز سه نوکلئوتیدی دارد.
- ۴) هر رنای مورد نیاز برای پروتئین‌سازی، کدون آغاز دارد.

۱۹۰. نوعی جاندار تک‌یاخته‌ای می‌تواند طی چرخه یاخته‌ای خود و با گذشت از نقاط وارسی، مواد آلی غیر زنده محیط را تجزیه نماید. کدام عبارت

(سراسری ۹۴)

در مورد این جاندار درست است؟

- ۱) به طور معمول، هر زن بیش از یک توالی تنظیمی دارد.
- ۲) تنظیم بیان هر زن، همواره در سطح رونویسی انجام می‌گیرد.
- ۳) ممکن است در ضمن رونویسی اغلب زن‌ها، ترجمه هم صورت بگیرد.
- ۴) مسئولیت تنظیم بیان چند زن مجاور بر عهده یک توالی تنظیم‌کننده می‌باشد.

(سراسری خارج از کشور ۹۴)

۱۹۱. به طور معمول، در مرحله آغاز ترجمه، کدام اتفاق رخ می‌دهد؟

- ۱) پس از تکمیل ساختار ریبوزوم، ابتدا پیوند tRNA نخستین و اسید آمینه گسته می‌شود.
- ۲) tRNA و اسیدهای آمینه متصل به آن در جایگاه P قرار می‌گیرند.
- ۳) نوکلئوتیدهای قرار گرفته در جایگاه A، بدون مکمل باقی می‌مانند.
- ۴) اولین پیوند پیتیدی بین آمینواسیدها برقرار می‌شود.

۱۹۲. نوعی جاندار تک‌یاخته‌ای می‌تواند طی چرخه یاخته‌ای خود و با گذشت از نقاط وارسی، تولیدمثل نماید. کدام عبارت درباره این جاندار، درست

(سراسری خارج از کشور ۹۴)

است؟

- ۱) به منظور تولید یک پروتئین ساختاری، RNA پلیمراز به مجموعه راهانداز - پروتئین هدایت می‌شود.
- ۲) راهانداز زن‌های tRNA و mRNA، توسط یک آنزیم RNA پلیمراز شناسایی می‌گردد.
- ۳) فقط بخش‌هایی از محصول اولیه هر آنزیم RNA پلیمراز، مورد ترجمه قرار می‌گیرد.
- ۴) محصول اولیه فعالیت RNA پلیمراز، همواره الگوی ساختن یک پروتئین را دارد.

خودتان را در ایستگاه ۲۵ شارژ کنید!

وقتی اطلاعات یک ژن مورد استفاده قرار می‌گیرد، می‌گوییم ژن بیان شده است. اولین مرحله برای استفاده از اطلاعات ژن، رونویسی از آن است. بنابراین بیان هر ژن با دخالت آنزیم رنابسپاراز انجام می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه دوم: بعضی یاخته‌های پیکری ممکن است هسته و کروموزوم نداشته باشند؛ مانند گوچه‌های قرمزانسان و همچنین برخی یاخته‌های گیاهی مانند آندآبکش.

گزینه سوم: بعضی جانداران، تک یاخته‌ای هستند و پیکر آن‌ها فقط از یک یاخته تشکیل شده است.

گزینه چهارم: اولاً یک ژن در همه یاخته‌ها مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، ثانیاً بر اثر پیرایش‌های متفاوت، ممکن است محصولات متفاوتی از یک ژن در برخی یاخته‌ها تولید شود.

۱۲۳. گزینه ۱

خودتان را در ایستگاه ۲۵ شارژ کنید!

۱۲۴. گزینه ۴

بررسی تک‌تک موارد:

(الف). اینترفررون‌ها، پروتئین‌هایی هستند که در دفاع غیراختصاصی نقش دارند که توسط یاخته‌های کشندۀ طبیعی و یا لنفوцит‌های T تولید می‌شوند. بنابراین اینترفررون نوع ۲ می‌تواند محصول بیان ژن در گروهی از یاخته‌های دفاع اختصاصی به نام لنفوцит‌های T باشد.

(ب). اینترفررون نوع ۲ نقش مهمی در مبارزه با یاخته‌های سرطانی دارد. یاخته‌های سرطانی بدون توجه به نقاط وارسی چرخه یاخته‌ای، به صورت غیرعادی تقسیم می‌شوند.

(ج). لنفوцит‌های T می‌توانند اینترفررون نوع ۲ را تولید کنند. منشأ لنفوцит‌ها، یاخته‌های بنیادی لنفوئیدی هستند.

(د). در یاخته‌های هوهسته‌ای، هر پروتئین ترشحی با عبور از شبکه آندوپلاسمی و دستگاه گلزی برای بروز رانی آماده می‌شود.

ایستگاه شارژ ۲۵

تنظیم بیان ژن

- به طور معمول، یاخته‌های پیکری یک فرد، از نظر کروموزومی و ژن‌ها یکسان‌اند؛ چون همه آن‌ها از تقسیم میتوуз (رشتمان) یاخته تخم حاصل شده‌اند.
- یاخته‌های مختلف (ماهیچه‌ای، عصبی و ...) شکل و عملکرد متفاوتی دارند؛ چون در هر یاخته، فقط تعدادی از ژن‌ها فعال و سایر ژن‌ها غیرفعال‌اند.
- هرگاه اطلاعات ژنی در یک یاخته مورد استفاده قرار بگیرد، می‌گوییم ژن بیان شده و به اصطلاح روشن است. ژنی که مورد استفاده قرار نمی‌گیرد، بیان نمی‌شود و به اصطلاح خاموش است.
- تنظیم بیان ژن فرایندی بسیار دقیق و پیچیده است و تعیین می‌کند در چه هنگام، به چه مقدار و کدام ژن‌ها مورد استفاده قرار بگیرند.
- تنظیم بیان ژن موجب موارد زیر می‌شود:
 - ۱ پاسخ به تغییرات محیطی؛ به عنوان مثال در گیاهان، نور باعث فعال شدن ژن سازنده آنزیم مؤثر در فتوسنتر می‌شود.
 - ۲ تمایز؛ به عنوان مثال ایجاد یاخته‌های خونی متفاوت از معز استخوان

خودتان را در ایستگاه ۲۶ شارژ کنید!

۱۲۶. گزینه ۳

۱۲۴. گزینه ۱

دقت کنید: باکتری اشریشیاکلای برای تولید آنزیم‌های تجزیه‌کننده لакتوز و مالتوز دو سیستم تنظیم بیان ژن متفاوت دارد.

در غیاب گلوکز، اگر لакتوز وجود داشته باشد، تنظیم منفی رونویسی و اگر مالتوز وجود داشته باشد، تنظیم مثبت رونویسی انجام می‌شود. در صورت وجود لакتوز، مهارکننده از اپراتور جدا می‌شود و رنابسپاراز می‌تواند به راهانداز خود متصل شده و رونویسی را انجام دهد.

۱ تذکر مهم: برای ظاهر شدن اثر یک ژن یوکاریوتی، ابتدا باید عمل رونویسی انجام شود.

گزینه اول: در حضور لакتوز، پروتئین مهارکننده تغییر شکل می‌دهد و از اپراتور جدا می‌شود.

گزینه دوم: در تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه مالتوز، مهارکننده دخالتی ندارد.

گزینه چهارم: رنابسپاراز برای انجام رونویسی به راهانداز متصل می‌شود، نه اپراتور.

رناهای حاصل از رونویسی تغییراتی می‌کنند؛ مثلاً بخش‌هایی به ابتدا و انتهای رنای پیک اضافه شده و رونوشت اینتررون‌ها از آن حذف می‌شوند. سپس رنای پیک بالغ ترجمه می‌شود و در بعضی موارد، پروتئین حاصل از ترجمه نیز تغییراتی می‌کند تا بتواند به یک پروتئین فعل تبدیل شود و در نهایت وقتی این پروتئین اثر خود را بروز می‌دهد، می‌توانیم بگوییم اثر ژن ظاهر شده است! خوب بدیهی است که صرفاً با رونویسی ژن نمی‌توان گفت که اثر آن ظاهر شده است؛ چون در هر یک از مراحل بعدی ممکن است تنظیم بیان ژن از ادامه این روند جلوگیری کند.

۱۲۵. گزینه ۳

بررسی تک‌تک موارد:

الف (درست). تنظیم بیان ژن‌های یوکاریوتی می‌تواند با جلوگیری از رونویسی و یا تسهیل رونویسی انجام شود.

ب (درست). تنظیم بیان ژن می‌تواند منجر به افزایش رونویسی و در نتیجه افزایش عمل ترجمه شود. در این صورت فعالیت ریبوزوم‌ها بیشتر خواهد شد.

ج (درست). تنظیم بیان ژن می‌تواند از طریق تغییر در میزان پایداری رنا و یا پروتئین انجام شود.

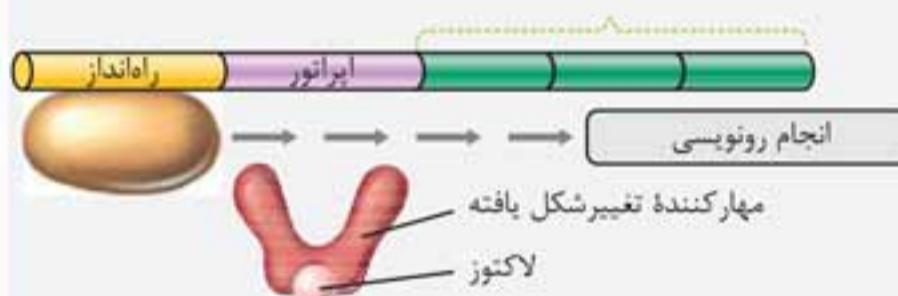
د (نادرست). ایجاد یاخته‌های مختلف از یک یاخته، یعنی تمایز و باکتری‌ها تمایز ندارند!

ایستگاه شارژ ۲۶

تنظیم بیان ژن در پروکاریوت‌ها

- تغییر در فعالیت ژن‌ها بر تولید رنا و پروتئین مؤثر است.
 - تنظیم بیان ژن در پروکاریوت‌ها می‌تواند در مراحل رونویسی، ترجمه و یا حتی پس از ترجمه انجام شود اما معمولاً در مرحله رونویسی است.
 - تنظیم بیان ژن‌های پروکاریوتی در سطح رونویسی، از دو طریق صورت می‌گیرد:
 - جلوگیری از اتصال و فعالیت رنابسپاراز: این عمل از انجام رونویسی ممانعت می‌کند و اصطلاحاً تنظیم منفی رونویسی نامیده می‌شود.
 - کمک به اتصال و فعالیت رنابسپاراز: این عمل رونویسی را تسهیل می‌کند و اصطلاحاً تنظیم مثبت رونویسی نامیده می‌شود.
- باکتری اشريشياکلاي (E.coli) ترجيح می‌دهد از قند گلوکز به عنوان منبع انرژي استفاده کند. در نبود گلوکز، اگر لاكتوز (قند شیر) در اختیار باکتری قرار بگیرد، می‌تواند از آن استفاده کند. در این صورت، باید آنزیم‌های لازم برای جذب و تجزیه لاکتوز را بسازد. اما در نبود لاکتوز، ساخت این آنزیم‌ها متوقف می‌شود یا کاهش می‌یابد.

دقیقت کنید: اشريشياکلاي، برای استفاده از لاکتوز به محصولات ۳ ژن نیاز دارد.

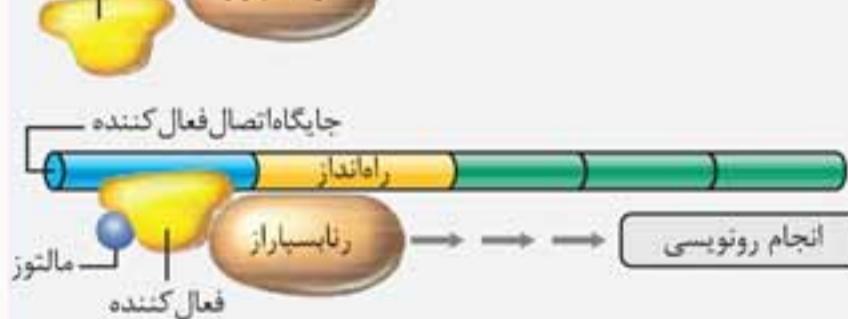
تنظیم منفی رونویسی:

پروتئینی به نام مهارکننده با اتصال به توالی خاصی از دنا به نام آپراتور جلوی حرکت رنابسپاراز را می‌گیرد و در نتیجه، رونویسی انجام نمی‌شود. فقط در صورتی که مهارکننده از آپراتور جدا شود، رونویسی می‌تواند انجام شود.

در باکتری اشريشياکلاي:

- وقتی لاکتوز در اختیار باکتری نیست، مهارکننده به آپراتور متصل است و مانع رونویسی ژن‌های مربوط به آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز می‌شود.
- وقتی لاکتوز در محیط باکتری وجود داشته باشد، مقداری از آن وارد باکتری می‌شود و با اتصال به مهارکننده، شکل آن را تغییر می‌دهد. در نتیجه، مهارکننده از آپراتور جدا می‌شود و مهارکننده دیگری نیز نمی‌تواند ژن‌ها را رونویسی کند. محصولات این ژن‌ها آنزیم‌هایی هستند که باعث تجزیه لاکتوز می‌شوند.

تنظیم مثبت رونویسی:

در حضور مالتوز، انواعی از پروتئین‌های به نام فعال‌کننده به توالی‌های خاصی از دنا به نام جایگاه اتصال فعال‌کننده متصل می‌شوند. این اتصال به رنابسپاراز کمک می‌کند تا به راه‌انداز متصل شود و رونویسی را آغاز کند.

در حضور مالتوز، انواعی از پروتئین‌های به نام فعال‌کننده به توالی‌های خاصی از دنا به نام جایگاه اتصال فعال‌کننده متصل می‌شوند. این اتصال به رنابسپاراز کمک می‌کند تا به راه‌انداز متصل شود و رونویسی را شروع کند.

اتصال مالتوز به فعال‌کننده، باعث پیوستن آن به جایگاه اتصال می‌شود. در نبود مالتوز، پروتئین فعال‌کننده از جایگاه اتصال خود جدا می‌شود.

گزینه ۱۲۸

بررسی تک تک موارد:

الف (نادرست). ورود مالتوز باعث اتصال پروتئین فعال‌کننده به جایگاه اتصال آن می‌شود.

ب (نادرست). لاکتوز به آپراتور متصل نمی‌شود، بلکه با اتصال به مهارکننده سبب تغییر شکل آن می‌گردد.

ج (نادرست). تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز از نوع منفی است و پروتئین فعال‌کننده دخالتی در آن ندارد.

د (نادرست). تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه مالتوز از نوع مثبت است و پروتئین مهارکننده دخالتی در آن ندارد.

گزینه ۱۲۹

اولاً در نبود لاکتوز ممکن است آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز به مقدار کم تولید شوند. ثانیاً آنزیم‌ها پس از شرکت در واکنش‌ها دست نخورده باقی می‌مانند.

گزینه ۱۲۷

لاکتوز نوعی دی‌ساکارید (قند شیر) است. در صورت وجود لاکتوز در محیط باکتری، مقداری از آن وارد باکتری می‌شود و با اتصال به پروتئین مهارکننده، سبب تغییر شکل و جدا شدن آن از آپراتور می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: گلوکز، قند ترجیحی این باکتری است. در حضور گلوکز، مهارکننده به آپراتور متصل است و از رونویسی جلوگیری می‌کند.

گزینه دوم: سه ژنی که محصولات آن‌ها برای جذب و تجزیه لاکتوز لازم‌اند، یک راه‌انداز مشترک دارند.

گزینه سوم: لاکتوز دی‌ساکاریدی است که پس از ورود می‌تواند شکل پروتئین مهارکننده را تغییر دهد، اما مالتوز دی‌ساکارید دیگری است که ورود آن به باکتری، سبب تغییر شکل مهارکننده نمی‌شود.

ج (درست). با ورود مالتوز به باکتری، پروتئین فعال کننده به دنا متصل می‌شود و زمینه رونویسی از ژن‌های مربوط به تجزیه مالتوز را فراهم می‌کند.

د (درست).

بنابراین پس از یک بار روشن شدن ژن‌های مربوط به این آنزیم، مقداری از این آنزیم‌ها درون باکتری باقی می‌مانند. پس گزینه سوم درست است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: پروتئین تنظیمی مربوط به ژن‌های تجزیه کننده مالتوز، سر راه رنابسپاراز قرار نمی‌گیرد؛ بلکه این پروتئین با اتصال به چایگاه خود به رنابسپاراز کمک می‌کند تا راهانداز را شناسایی کند.

گزینه دوم: مالتوز به پروتئین مهارکننده متصل نمی‌شود، بلکه با اتصال به پروتئین فعال کننده، سبب اتصال آن به توالی اختصاصی بر روی دنا می‌گردد.

گزینه چهارم: تولید پروتئین مهارکننده ارتباطی به حضور لاکتوز ندارد.

۱۳۰. گزینه ۱

دقت کنید: برای ژن‌های مربوط به تجزیه مالتوز، فقط یک راهانداز وجود دارد.

وقتی رنابسپاراز به راهانداز خود متصل می‌شود، ژن‌های مربوط به تجزیه مالتوز را به دنبال هم رونویسی می‌کند.

۱۳۱. گزینه ۲

برای رونویسی از ژن‌های سازنده این آنزیم‌ها، لازم است پروتئین مهارکننده که نوعی پروتئین تنظیمی است از دنا جدا شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: آنزیم رنابسپاراز، باز کردن دورسته دنارادر ناحیه‌ای جلوتر از راهانداز انجام می‌دهد. راهانداز رونویسی نمی‌شود و نیازی به باز شدن دورسته آن نیست.

گزینه سوم: ژن پروتئین مهارکننده به طور دائمی رونویسی می‌شود. مکانیسم روشن شدن ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز، توقف تولید پروتئین مهارکننده نیست، بلکه اتصال لاکتوز به این پروتئین باعث تغییر شکل و جدا شدن آن از اپراتور می‌شود.

گزینه چهارم: با هر بار اتصال رنابسپاراز و حرکت آن به جلو، هر سه ژن مربوط به آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز رونویسی می‌شوند.

۱۳۲. گزینه ۳

دقت کنید: اشریشیاکلای در حضور لاکتوز، آنزیم‌های تولید می‌کند که در جذب و تجزیه لاکتوز نقش دارند.

پس اولاً نقش هر سه آنزیم تجزیه نیست! ثانیاً لاکتوز دی‌ساکارید است؛ یعنی از اتصال دو مونوساکارید تشکیل شده است. بنابراین هنگام هیدرولیز آن فقط یک پیوند شکسته می‌شود و بقیه مراحل تجزیه آن هیدرولیز محسوب نمی‌شوند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: بین ژن‌های سازنده آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز و راهانداز، توالی اپراتور قرار دارد؛ یعنی این ژن‌ها در مجاورت راهانداز نیستند و کمی با آن فاصله دارند اما ژن‌های سازنده آنزیم‌های تجزیه کننده مالتوز در مجاورت راهانداز قرار دارند؛ چون برای این ژن‌ها توالی اپراتور وجود ندارد.

گزینه دوم: آنزیم حاوی موتوساکارید، در واقع RNA₂ است و توسط رنابسپاراز تولید می‌شود.

گزینه سوم: مالتوز دی‌ساکاریدی است که از دو مولکول گلوکز، یعنی مونوساکارید مشابه تشکیل شده است.

۱۳۳. گزینه ۴

ژنی که به طور دائمی بیان می‌شود، نیازی به اپراتور ندارد؛ چون نقش اپراتور جلوگیری از رونویسی است و اتصال پروتئینی به نام مهارکننده به اپراتور باعث خاموش شدن ژن می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: تنظیم مثبت و منفی رونویسی در صورتی وجود دارد که عامل بیرونی در رونویسی یا عدم رونویسی مؤثر باشد.

گزینه سوم: ژنی که دائماً رونویسی می‌شود، می‌تواند رنای پیک و یا رنای دیگری مانند رنای ریبوزومی باشد.

گزینه چهارم: جایگاه اتصال فعل کننده در مواردی وجود دارد که تنظیم رونویسی مثبت انجام می‌شود.

دقت کنید: سه ژن سازنده آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز به

دبال هم قرار گرفته‌اند و مجموعاً یک راهانداز دارند.

بنابراین وقتی رنابسپاراز به راهانداز این ژن‌ها متصل می‌شود و این ژن‌ها رونویسی می‌کند، از روی آن‌ها یک مولکول رنای پیک ایجاد می‌شود که رونوشت هر سه ژن را دارد! پس برای تولید شدن این سه آنزیم، یک نوع رنای پیک ساخته می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه دوم: تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز از نوع منفی است و پروتئین فعل کننده در آن نقشی ندارد.

گزینه سوم: دو رشتة دنا در محل راهانداز باز نمی‌شوند چون قرار نیست راهانداز رونویسی شود.

گزینه چهارم:

۱۳۴. گزینه ۵ **تذکرمهم:** پروتئین مهارکننده به طور دائمی تولید می‌شود و اصلاً

برای تولید آنزیم‌های تجزیه کننده لاکتوز لازم نیست تولید مهارکننده متوقف شود.

چون نحوه تنظیم این طور است که لاکتوز با اتصال به مهارکننده، شکل آن را تغییر می‌دهد و در نتیجه، مهارکننده از اپراتور جدا می‌شود.

۱۳۵. گزینه ۶

بررسی تک تک موارد:

الف (نادرست). لاکتوز پس از ورود به باکتری، به مهارکننده متصل می‌شود و شکل آن را تغییر می‌دهد. مهارکننده تغییر شکل یافته از اپراتور جدا می‌شود.

ب (نادرست). اگر چه لاکتوز در باکتری به مونوساکاریدها تبدیل می‌شود اما تنظیم بیان ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز، به روش تنظیم منفی رونویسی است. **ج (نادرست).** راهانداز رونویسی نمی‌شود، بلکه رنابسپاراز ژن‌های تجزیه کننده لاکتوز را رونویسی می‌کند.

د (درست). در پی ورود لاکتوز به باکتری، ژن‌های مربوط به تجزیه آن توسط رنابسپاراز رونویسی می‌شود.

فلش بک: در اولین مرحله رونویسی، آنزیم رنابسپاراز با شکستن

پیوندهای هیدروژنی، دو رشتة دنا را از هم باز می‌کند.

۱۳۶. گزینه ۷

بررسی تک تک موارد:

الف (نادرست). ابتدا پروتئین فعل کننده به جایگاه اتصال خود متصل می‌شود، سپس رنابسپاراز با کمک آن راهانداز خود را شناسایی می‌کند و به آن متصل می‌شود.

ب (نادرست). جایگاه اتصال پروتئین فعل کننده قبل از راهانداز قرار دارد، نه بین راهانداز و ژن.

۱۳۶. گزینه ۱

گزینه سوم:

نکته: بیشتر ژن‌های باکتری در کروموزوم اصلی و بعضی از آن‌ها نیز در پلازمید قرار دارند.

گزینه چهارم: سه ژن مربوط به تجزیه لاکتوز به دنبال هم رونویسی می‌شوند چون برای آن‌ها فقط یک راه انداز وجود دارد. بنابراین mRNA حاصل از رونویسی این سه ژن، دستور العمل ساخت سه رشته پلی‌پپتیدی را دارد که هر یک از آن‌ها به یک آنزیم تبدیل می‌شوند.

۱۴۰. گزینه ۳

در این شکل، الف، رنابسپاراز ب، مهارکننده و چ، پلاکتوز را نشان می‌دهد.

بررسی تک تک موارد:

مورد اول (درست): لاکتوز توسط یاخته‌های پستانداران تولید می‌شود. بنابراین توسط یاخته یوکاریوتی تولید شده است و یاخته‌های یوکاریوتی سه نوع رنابسپاراز دارند.

مورد دوم (نادرست): این قطعه از دنا که در شکل دیده می‌شود، ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز را دارد، نه ژن تولید پروتئین مهارکننده.

مورد سوم (درست): یکی از انواع رناهایی که آنزیم رنابسپاراز باکتری می‌سازد، رنای ریبوزومی است که در ساختار ریبوزوم به کار می‌رود.

مورد چهارم (درست): با توجه به این که باکتری فقط یک نوع رنابسپاراز دارد، همه پروتئین‌های آن در یک فعالیت همان یک نوع رنابسپاراز تولید می‌شوند.

۱۴۱. گزینه ۴

خیلی ساده است! روش یاخموش بودن ژن‌های مربوط تجزیه لاکتوز، به حضور یا فقدان لاکتوز بستگی دارد. باکتری می‌تواند از تجزیه لاکتوز انرژی (ATP) به دست بیاورد. لاکتوز آنزیم نیست که بتواند پیوندهای هیدروژنی را بشکند (گزینه ۱)، پروتئین نیست که بخواهد محصول فعالیت ریبوزوم‌ها باشد (گزینه ۲) و در ساختار خود، عامل آمینی ندارد چون کربوهیدرات است (گزینه ۳).

۱۴۲. گزینه ۱

بررسی تک تک موارد:

الف (نامناسب): لاکتوز به اپراتور متصل نمی‌شود؛ بلکه با اتصال به مهارکننده سبب جدایی آن از اپراتور می‌گردد.

ب (نامناسب): اتصال RNA پلی‌مراز به راه انداز باعث جدایی مهارکننده نمی‌شود، بلکه ابتدا مهارکننده از اپراتور جدا می‌شود تا زمینه اتصال RNA پلی‌مراز به راه انداز و شروع رونویسی فراهم شود.

ج (عناسی): اتصال مهارکننده به لاکتوز همان اتصال لاکتوز به مهارکننده است! پس از این اتصال، زمینه فعالیت RNA پلی‌مراز فراهم می‌شود.

د (نامناسب): لاکتوز به مهارکننده متصل می‌شود، نه گلوکز.

خودتان را در ایستگاه ۲۷ شارژ کنید! تنظیم بیان ژن در یوکاریوت‌ها پیچیده‌تر از پروکاریوت‌هاست.

۱۴۳. گزینه ۳

دقت کنید: فضای یاخته یوکاریوتی به دلیل وجود غشاها درون یاخته‌ای به بخش‌های مختلفی به نام اندامک تقسیم شده و در نتیجه، تنظیم بیان ژن می‌تواند در مراحل بیشتری انجام شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: برخی ژن‌های انسان در میتوکندری قرار دارند و هسته، نقش مستقیمی در تنظیم بیان آن‌ها ندارد.

گزینه دوم: اگر عاملی بخواهد بر بیان ژن‌های یاخته اثر بگذارد، باید از غشای یاخته و پوشش هسته یا میتوکندری عبور کند تا به محل حضور دنا برسد. غشای یاخته و هر یک از غشاها دو لایه فسفولیپیدی دارد.

نکته: باکتری اشريشياکلای برای جذب و تجزیه لاکتوز ۳ آنزیم نیاز دارد و ۳ ژن این آنزیم‌ها را می‌سازند. با توجه به این که هر ژن می‌تواند یک رشته پلی‌پپتید بسازد، می‌توان نتیجه گرفت که این آنزیم‌ها تکرشتهای هستند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه دوم: قند ترجیحی اشريشياکلای، گلوکز است؛ در حالی که برای جذب و تجزیه لاکتوز به ۳ آنزیم نیاز دارد.

گزینه سوم: بعضی ژن‌های اشريشياکلای تنظیم مثبت و بعضی تنظیم منفی دارند.

نکته: در ارتباط با ژن‌هایی که تنظیم مثبت دارند، اتصال بروتئین تنظیمی به نام فعالکننده به دنا، سبب بیان ژن می‌شود.

گزینه چهارم: به طور کلی می‌توان گفت که تنظیم بیان ژن در مراحل مختلفی انجام می‌شود اما تنظیم بیان ژن‌های تجزیه‌کننده لاکتوز در مرحله رونویسی انجام می‌شود.

۱۳۷. گزینه ۲

بررسی تک تک موارد:

الف (درست): باکتری هافقط یک نوع رنابسپاراز دارند اما نوع رناهای آن‌ها عبارتند از tRNA، mRNA و rRNA. یعنی تنوع رناهای آن‌ها از رنابسپاراز بیشتر است.

ب (نادرست): پروتئین مهارکننده به طور دائمی در باکتری تولید می‌شود؛ در غیاب لاکتوز این پروتئین به اپراتور متصل می‌شود.

ج (درست): ریبوزوم از پروتئین‌ها و رناهای ریبوزومی تشکیل شده است و برای تشکیل پروتئین، فعالیت هر سه نوع رنا (پیک، ناقل و ریبوزومی) لازم است.

د (نادرست): جدا شدن مهارکننده از اپراتور مربوط به باکتری است؛ در حالی که باکتری رنابسپاراز ۲ ندارد.

۱۳۸. گزینه ۱

بررسی تک تک موارد:

الف (نادرست): پروتئین مهارکننده به طور دائمی در باکتری تولید می‌شود و وجود یا فقدان لاکتوز تأثیری در تولید آن ندارد.

ب (نادرست): مهارکننده به تنهایی به اپراتور متصل می‌شود و گلوکز به مهارکننده متصل نمی‌شود.

ج (نادرست): در نبود لاکتوز، شکل پروتئین مهارکننده عادی است و با همین شکل عادی به اپراتور متصل می‌شود اما وقتی لاکتوز به آن متصل می‌شود، شکل آن را تغییر می‌دهد و به دلیل همین تغییر شکل، از اپراتور جدا می‌شود.

د (درست): در نبود لاکتوز، نوعی پروتئین به نام مهارکننده و در حضور لاکتوز نوع دیگری پروتئین به نام رنابسپاراز به مولکول دنا متصل می‌شود.

۱۳۹. گزینه ۱

کلاریکاریوت‌ها فقط یک نوع آنزیم رونویسی کننده (رنابسپاراز) دارند که همه ژن‌ها را رونویسی می‌کند و تفاوتی ندارد که ژن‌ها مجاور هم باشند یا دور از هم.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه دوم: ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز را به خاطر بیاورید. برای سه ژن مجاور هم، یک بخش تنظیمی (شامل اپراتور و راه انداز) وجود دارد. بدیهی است که فقط یکی از این ژن‌ها در مجاورت بخش تنظیمی است و دو ژن دیگر با بخش تنظیمی خود فاصله دارند.

گزینه چهارم: در ابتدای مبحث تنظیم بیان ژن، گفتیم که به عنوان مثال گیاهان در پاسخ به نور، آنزیم مؤثر در فتوسنتز را می‌سازند. همچنین دیدیم ژن‌های خاصی را بیان می‌کند.

۲۷. ایستگاه شارژ

تنظیم بیان ژن در پروکاریوت‌ها

تنظیم بیان ژن در هوهسته‌ای‌ها (یوکاریوت‌ها) پیچیده‌تر از پروکاریوت‌هاست؛ چون فضای درون یاخته یوکاریوتی توسط غشها، به فضاهای مجزا تقسیم شده و کروموزوم‌ها درون هسته جای گرفته‌اند.

نکته: در یاخته‌های هوهسته‌ای، بیشتر ژن‌ها درون هسته و برخی از ژن‌ها نیز درون میتوکندری (راکیزه) و پلاست (دیسه) قرار دارند.

■ رونویسی از ژن‌های کروموزوم‌ها درون هسته انجام می‌شود و رنای پیک پس از تغییراتی به سیتوپلاسم فرستاد می‌شود تا عمل ترجمه صورت بگیرد. بنابراین در یوکاریوت‌ها، فرصت بیشتری برای تنظیم بیان ژن وجود دارد و این عمل می‌تواند در مراحل بیشتری انجام شود.

تنظیم بیان ژن در مرحله رونویسی:

رنابسپاراز یوکاریوتی به تنها بیانی قادر به شناسایی راهانداز نیست و برای اتصال به آن، به پروتئین‌هایی به نام عوامل رونویسی نیاز دارد. عوامل رونویسی متعددند.

■ برخی از عوامل رونویسی به نواحی خاصی از راهانداز متصل می‌شوند و رنابسپاراز را به راهانداز هدایت می‌کنند.

■ برخی دیگر از عوامل رونویسی ممکن است به بخش‌های خاصی از دنا به نام توالی افزاینده متصل شوند.

■ توالی افزاینده ممکن است در فاصله دوری از ژن قرار داشته باشد.

■ برای رونویسی از یک ژن یوکاریوتی، اعمال زیر انجام می‌گیرد:

۱. برخی از عوامل رونویسی به راهانداز متصل می‌شوند.

۲. رنابسپاراز به کمک عوامل رونویسی به راهانداز متصل می‌شود.

۳. برخی از عوامل رونویسی به توالی افزاینده متصل می‌شوند.

۴. بخشی از دنا که بین افزاینده و راهانداز قرار دارد، خمیدگی پیدا می‌کند تا توالی افزاینده در مقابل راهانداز قرار بگیرد. با این کار، کلیه عوامل رونویسی کنار هم قرار می‌گیرند و رونویسی می‌تواند آغاز شود.

دقت کنید: توالی‌های راهانداز در ژن‌های مختلف، در بخش‌هایی با هم متفاوت‌اند. این تفاوت باعث می‌شود میزان تمایل عوامل رونویسی برای اتصال به راهاندازهای مختلف، متفاوت باشد.

نکته: کنار هم قرار گرفتن کلیه عوامل رونویسی، سرعت رونویسی را افزایش می‌دهد.

تنظیم بیان ژن در مراحل غیر رونویسی:

در یوکاریوت‌ها، تنظیم بیان ژن علاوه بر مرحله رونویسی، می‌تواند پیش از رونویسی و یا پس از رونویسی نیز انجام شود.

■ نمونه‌هایی از تنظیم بیان ژن در مراحل غیر رونویسی در یوکاریوت‌ها:

۱. **رناهای کوچک:** اتصال بعضی رناهای کوچک مکمل به رنای پیک، از فعالیت ریبوزوم جلوگیری می‌کند. بنابراین ترجمه متوقف و پس از مدتی رنای پیک تجزیه می‌شود.

۲. **فشردگی کروموزوم:** معمولاً بخش‌های فشرده کروموزوم کمتر در دسترس رنابسپاراز قرار می‌گیرند. یاخته می‌تواند با تغییر در میزان فشردگی کروموزوم، دسترسی رنابسپاراز به ژن و در نتیجه میزان رونویسی را تنظیم کند.

۳. **طول عمر رنای پیک:** افزایش طول عمر رنای پیک موجب افزایش محصول می‌شود.

۱۴۴. گزینه ۱

گزینه سوم: عوامل رونویسی فقط در یوکاریوت‌ها وجود دارند.

گزینه چهارم: برای تولید رنابسپاراز یوکاریوتی باید ژن یوکاریوتی رونویسی شود و این عمل با کمک عوامل رونویسی انجام می‌شود.

۱۴۵. گزینه ۱

تذکر مهم: جانداری که شناسایی راهانداز آن با کمک پروتئین‌های

ویژه‌ای صورت می‌گیرد، می‌تواند پروکاریوتی و یا یوکاریوتی باشد.

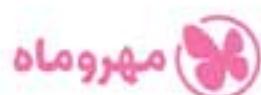
دقت کنید: مهار کننده ژن‌های تجزیه کننده لاکتوز، نوعی

بروتئین یوکاریوتی است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه دوم: پروتئین ذخیره کننده اکسیژن در ماهیچه، میوگلوبین است.

بدیهی است که میوگلوبین فقط در جانوران وجود دارد.

نکته: میزان تمايل عوامل رونويسى برای اتصال به راهانداز در میزان رونويسى مؤثر است. يعني توالى نوكلتوتیدی راهانداز می‌تواند عاملی باشد برای تنظيم میزان رونويسى!

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: گفته شده که توالى راهانداز ژن‌های مختلف یوکاریوتی در بخش‌هایی با هم تفاوت دارد.

گزینه سوم: ممکن است بعضی عوامل رونويسى به افزاینده متصل شوند؛ در این صورت افزاینده در تنظيم بیان ژن تأثیر خواهد داشت. پس نمی‌توان گفت که افزاینده بر میزان رونويسى از هر ژن مؤثر است. دکترا به **ممکن است** دقت کن!

گزینه چهارم: اولاً که خمیدگی فقط زمانی ایجاد می‌شود که افزاینده نیز بر بیان ژن مؤثر باشد؛ ثانیاً تعدادی از ژن‌های یوکاریوتی درون میتوکندری و کلروپلاست قرار دارند. تنظيم بیان این ژن‌ها بدون ایجاد خمیدگی در دنا صورت می‌گیرد.

۱۴۸. (گزینه ۴)

در هوهسته‌ایها (یوکاریوتها) بیشتر ژن‌ها درون هسته و برخی ژن‌ها نیز در میتوکندری و پلاست قرار دارند.

دقت کنید: تنظيم بیان ژن در سطح رونويسى، علاوه بر هسته، می‌تواند در میتوکندری یا پلاست نیز انجام شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: فرایندهایی که در تنظيم بیان ژن دخالت دارند، بر کمیت و کیفیت پروتئین‌سازی مؤثرند.

گزینه دوم: اتصال برخی رنای کوچک به رنای پیک پایداری آن را بیشتر نمی‌کند، بلکه مانع از ترجمه آن می‌شود و بعداز مدتی رنای پیک تجزیه می‌شود.

گزینه سوم: هر چه قدر کروموزوم فشرده‌تر باشد، دنا کمتر در دسترس رنابسپاراز قرار می‌گیرد و در نتیجه، رونويسى کمتر انجام می‌شود.

نکته:

میزان فشرده‌گی کروموزوم با میزان رونويسى از آن رابطه

عکس دارد.

در تنظيم مثبت رونويسى پروکاريوت‌ها، پروتئین فعال کننده به رنابسپاراز کمک می‌کند تا راهانداز خود را شناسایي کند. در یوکاریوت‌ها نیز وجود عوامل رونويسى به شناسایي راهانداز کمک می‌کند.

بررسی تک تک موارد:

الف (نادرست). عوامل رونويسى فقط در یوکاریوت‌ها وجود دارد.

ب (نادرست). فقط در پروکاريوت‌ها چند ژن مجاور می‌توانند یک راهانداز مشترک داشته باشند.

ج (درست). برای تأثير عامل محیطی بر بیان ژن، لازم است این عوامل در پروکاریوت‌ها، از غشای یاخته و در یوکاریوت‌ها از غشای هسته و اندامک عبور کنند و به محل حضور دنا برسند.

د (نادرست). فقط در یوکاریوت‌ها برای شروع رونويسى، در بخشی از مولکول دنا خمیدگی ایجاد می‌شود.

۱۴۶. (گزینه ۱)

پارامسی نوعی جاندار تک‌یاخته‌ای از گروه یوکاریوت‌هاست. رونويسى در یوکاریوت‌های کمک عوامل رونويسى انجام می‌شود. میزان تمايل این پروتئین‌ها برای اتصال به راهانداز، در اثر عواملی مانند عوامل محیطی تغيير می‌کند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

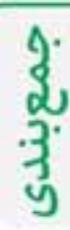
گزینه دوم: تنظيم بیان ژن‌های یوکاریوتی، مراحل متعددی دارد اما توالى افزاینده فقط در مرحله رونويسى نقش دارد.

گزینه سوم: گروهی از عوامل رونويسى به راهانداز و گروهی دیگر به توالى افزاینده متصل می‌شوند. پس نمی‌توان گفت که هر عامل رونويسى به بخشی از راهانداز متصل می‌شود.

گزینه چهارم: برعكس! رنابسپاراز با کمک عوامل رونويسى به راهانداز (قسمتی از دنا) متصل می‌شود.

۱۴۷. (گزینه ۲)

توالى نوكلتوتیدی راهانداز ژن‌های مختلف یوکاریوتی، در بخش‌هایی با هم متفاوت است و در نتیجه، میزان تمايل عوامل رونويسى برای اتصال به راهاندازهای مختلف با هم فرق دارد.

تنظیم بیان ژن در مرحله رونويسى

نوع یاخته	پروتئین تنظیمی	نقش پروتئین تنظیمی	محل اتصال پروتئین تنظیمی
پیش‌هسته‌ای	پروتئین مهارکننده	جلوگیری از رونويسى	توالى اپراتور
پروتئین فعال کننده	پروتئین فعال کننده	کمک به شروع رونويسى	جایگاه اتصال فعال کننده
هوهسته‌ای	عوامل رونويسى	کمک به شروع رونويسى	توالى‌های راهانداز و افزاینده

۱۵۰. (گزینه ۲)

در یوکاریوت‌ها، شناسایي راهانداز با کمک پروتئین‌های ویژه در رونويسى صورت می‌گیرد. در پروکاریوت‌ها نیز تنظيم مثبت رونويسى با دخالت پروتئین‌های ویژه‌ای است که کمک می‌کنند رنابسپاراز راهانداز خود را شناسایي کند.

دقت کنید: شناسایي راهانداز با کمک پروتئین‌های ویژه در یوکاریوت‌ها و پروکاریوت‌ها دیده می‌شود؛ در حالی که غشاها درون یاخته مربوط به اندامک‌هاست و فقط در یوکاریوت‌ها دیده می‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: رونويسى از چندین ژن مجاور با کمک یک راهانداز، مختص باکتری‌هاست و تنظيم بیان ژن‌های باکتری فقط در سیتوپلاسم انجام می‌شود.

گزینه اول: در یوکاریوت‌ها، تنظيم بیان ژن می‌تواند در حین، قبل یا بعد از رونويسى انجام شود.

گزینه سوم: رنای کوچک با اتصال به رنای پیک مانع از ترجمه آن می‌شوند. پروتئین مهارکننده با اتصال به دنا از رونويسى جلوگیری می‌کند.

گزینه چهارم: تنظيم بیان در سطح کروموزوم فقط به رونويسى مربوط است. هر چه میزان فشرده‌گی کروموزوم کمتر باشد، بیشتر رونويسى می‌شود.

۱۴۹. (گزینه ۲)

۱۵۴. گزینه ۴

فلش بک: مورو لا، توده توپری از یاخته های در حال تقسیم (قبل از بلاستو سیست) است که در نهایت به جنین انسان و یا جانور دیگر تبدیل می شود.

پس سوال در مورد جاندار یوکاریوتی است.

بررسی تک تک موارد:

الف (ناردست): معمولاً تنظیم بیان ژن در مرحله رونویسی انجام می شود؛ یعنی ژنی که محصول آن مورد نیاز نیست، معمولاً رونویسی نمی شود.

ب (ناردست): رونویسی از چند ژن مجاور با کمک یک راه انداز، در پروکاریوتها دیده می شود.

ج (ناردست): محل شناسایی رنابسپاراز، راه انداز نام دارد. توالی راه انداز ژن های مختلف در بخش هایی با هم متفاوت است و همین موضوع در میزان تمایل رنابسپاراز به آن ها تأثیر دارد.

د (ناردست): یوکاریوتها علاوه بر راه انداز، معمولاً توالی های تنظیمی دیگری نیز دارند (مانند افزاینده) اما از بین این توالی ها فقط راه انداز در مجاورت ژن قرار دارد و افزاینده می تواند در فاصله دوری از ژن قرار داشته باشد.

۱۵۵. گزینه ۱

فلش بک: میکوربیزا (قارچ ریشه ای)، حاصل همزیستی قارچ و گیاه است؛ بنابراین هر دو جزء آن هوهسته ای اند.

در هوهسته ای ها، برای رونویسی از هر ژن، علاوه بر آن زیم رنابسپاراز، به پروتئین های دیگری به تام عوامل رونویسی نیاز است.

بررسی سایر گزینه ها:

گزینه دوم: توبروموش نوعی گیاه است و جانداری هوهسته ای محسوب می شود. در رونویسی از ژن های هوهسته ای ممکن است توالی افزاینده دخالت داشته باشد که در این صورت بخشی از دنا به شکل حلقه در می آید.

ب (مناسب): تذکر مهم: رونویسی از دنای هوهسته ای ها می تواند همراه با تشکیل حلقه و یا بدون آن باشد.

گزینه سوم: ریزو بیوم، نوعی جاندار پیش هسته ای (باکتری) است. تنظیم بیان ژن در پیش هسته ای ها می تواند به دو روش مثبت یا منفی باشد. در تنظیم مثبت، رنابسپاراز با کمک پروتئین دیگری به نام فعال کننده، راه انداز خود را شناسایی می کند.

گزینه چهارم: آزولا نوعی گیاه است و جانداری هوهسته ای محسوب می شود. در هوهسته ای ها، برخی عوامل رونویسی به توالی افزاینده متصل می شوند و به تقویت رونویسی کمک می کنند اما نقش آن ها کمک به رنابسپاراز در شناسایی راه انداز نیست.

۱۵۶. گزینه ۱

کلازن، یکی از پروتئین های بافت پیوندی است. تشکیل پیوندهای پیوندی طی پروتئین سازی به انرژی نیاز دارد و این انرژی از مولکول های ATP تأمین می شود. بنابراین هنگام فعالیت رناتن ها، نوکلئوتیدهای پرانرژی (ATP) وارد رناتن می شوند.

بررسی سایر گزینه ها:

گزینه دوم: برای رونویسی از ژن سازنده کلازن، در مولکول دنا حلقه تشکیل می شود اما تشکیل حلقه پس از اتصال رنابسپاراز به دنا صورت می گیرد.

گزینه سوم: در هوهسته ای ها، کاهش فشردگی فامتن با جدا شدن هیستون ها از دنا آغاز می شود.

گزینه چهارم: محل بلوغ رنای پیک، هسته است (نه سیتوپلاسم).

گزینه سوم: تنظیم بیان ژن در مرحله رونویسی هم در پروکاریوت ها دیده می شود هم در یوکاریوت ها. یوکاریوت ها چندین نوع رنابسپاراز دارند که می توانند در فرایند رونویسی دو رشتہ دنا را از هم باز کنند اما پروکاریوت ها فقط یک نوع رنابسپاراز دارند. خب پس چرا این گزینه درست است؟ چون آن زیم دیگری به نام هلیکاز هم در یوکاریوت ها هم در پروکاریوت ها می تواند دو رشتہ دنا را از هم باز کند! دقت کنید که لزومی ندارد قسمت دوم این گزینه مربوط به رونویسی باشد.

گزینه چهارم: فقط یوکاریوت ها می توانند رونویسی و ترجمه را در محل های جداگانه انجام دهند (رونویسی در هسته و ترجمه در سیتوپلاسم). رونویسی از هر ژن یوکاریوتی نیازمند عوامل رونویسی است.

۱۵۱. گزینه ۳

در یوکاریوت ها، بلا فاصله پس از اتصال عوامل رونویسی به توالی افزاینده، بخشی از دنا که بین راه انداز و افزاینده است خمیدگی پیدا می کند.

بررسی سایر گزینه ها:

گزینه اول: پس از اتصال عوامل رونویسی به راه انداز، آن زیم رنابسپاراز به مجموعه راه انداز + عوامل رونویسی متصل می شود. سپس ممکن است لازم باشد عوامل رونویسی دیگر به افزاینده متصل شوند و در دنا خمیدگی ایجاد کنند. پس از آن رنابسپاراز می تواند دو رشتہ دنا را از هم باز کند.

گزینه دوم: شناسایی راه انداز، قبل از قرار گرفتن کلیه عوامل رونویسی در کنار هم است.

گزینه چهارم: در پروکاریوت ها اتصال مهار کننده به توالی اپراتور باعث توقف رونویسی از ژن می شود.

۱۵۲. گزینه ۱

بررسی تک تک موارد:

الف (مناسب): در پروکاریوت ها، چند ژن مجاور می توانند یک راه انداز داشته باشند و رونویسی از آن ها به صورت همزمان انجام شود. اما یک موضوع مهم را نباید فراموش کرد! رونویسی همزمان از چندین ژن می تواند در بخش های مختلف دنا صورت بگیرد که هم در یوکاریوت ها دیده می شود، هم در پروکاریوت ها!

ب (مناسب): هنگام رونویسی، فشردگی دنا در محل ژن از بین می رود و به عبارت دیگر، این بخش از دنا کمترین فشردگی را دارد.

ج (نامناسب): اتصال رنای کوچک به رنای پیک مکانیسم تنظیمی در یوکاریوت هاست. در پروکاریوت ها این کار انجام نمی شود و طول عمر رنای پیک کم است.

د (مناسب): پروکاریوت ها که فقط یک نوع رنابسپاراز برای رونویسی انواع ژن دارند، حساب شان مشخص است. در یوکاریوت ها نیز یک رنابسپاراز ژن های مختلف را رونویسی می کند که توالی نوکلئوتیدی متفاوتی دارند! به عنوان مثال رنابسپاراز ۲ را در نظر بگیرید. این آن زیم می تواند ژن های مختلف را رونویسی کند و انواعی از رنای پیک را بسازد. درست است که همه آن هارنای پیک هستند اما توالی متفاوتی داشته و از روی توالی نوکلئوتیدی متفاوتی رونویسی شده اند.

۱۵۳. گزینه ۱

این شکل، تنظیم بیان یک ژن یوکاریوتی را نشان می دهد که در آن دو توالی تنظیمی (راه انداز و افزاینده) دخالت دارند. خزه نوعی گیاه است و از جانداران یوکاریوتی محسوب می شود؛ بنابراین گزینه ۱۱ درست است. این شکل ارتباطی با نحوه بالغ شدن رنای پیک ندارد (گزینه ۲). جاندار مورد مطالعه گریفیت باکتری بود (گزینه ۳) و عوامل متعدد پروتئینی در رونویسی یوکاریوت ها دخالت دارند در حالی که اشريشيا كلائي باکتری است (گزینه ۴).

۱۵۷. گزینه ۴

نکته: از تجزیه آمینواسیدها و نوکلتوتیدها، مواد زاید نیتروژن دار حاصل می‌شود.

درست). در یوکاریوت‌ها رونویسی از ژن‌های رنای ریبوزومی توسط رنابسپاراز ۱ و رونویسی از ژن‌های رنای پیک بر عهده رنابسپاراز ۲ است. اما پروکاریوت‌ها فقط یک نوع رنابسپاراز دارند که همه انواع رنا را می‌سازد. پس این آنزیم قادر به شناسایی راهانداز همه انواع ژن‌های پروکاریوتی است.

۱۶۱. گزینه ۱

دقت کنید: عوامل رونویسی، مولکول‌های پروتئینی هستند؛ بنابراین در سیتوپلاسم تولید و سپس به محل رونویسی (هسته) فرستاده می‌شوند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه دوم: عوامل رونویسی برای شناسایی راهانداز و شروع رونویسی لازم‌اند. رنابسپاراز در مراحل طویل شدن و پایان به عوامل رونویسی نیاز ندارد.

گزینه سوم: همه عوامل رونویسی پروتئینی هستند اما همه آن‌ها به راهانداز متصل نمی‌شوند. محل اتصال بعضی عوامل رونویسی، توالی افزاینده است.

گزینه چهارم: عوامل رونویسی خودشان به افزاینده متصل می‌شوند، نه رمزهای آن‌ها.

۱۶۲. گزینه ۳

دقت کنید: باخته‌ای که ترجمة رنای پیک آن قبل از پایان رونویسی آغاز می‌شود، باخته پروکاریوتی است.

پروکاریوت‌ها فقط یک نوع رنابسپاراز دارند. ضمناً درون آن‌ها اندامک وجود ندارد؛ پس غشای درون باخته‌ای ندارند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: پروکاریوت‌ها دنای حلقوی دارند. هر مولکول دنای پروکاریوتی و یوکاریوتی چندین نقطه آغاز رونویسی دارد چون هر دنای تعداد زیادی ژن دارد.

ممکن است شما این موضوع را با نقطه آغاز همانندسازی اشتباه گرفته باشید!

گزینه دوم: پروکاریوت‌ها در دنای خود توالی‌های تنظیمی به نام اپرатор دارند. بعضی از پروکاریوت‌ها (مانند ریزوپیوم و سیانوبکتری) توانایی تثبیت نیتروژن را دارند.

گزینه چهارم: پروکاریوت‌ها عوامل رونویسی ندارند اما می‌توانند کروموزوم

کمکی داشته باشند.

۱۶۳. گزینه ۴

با اتصال پروتئین مهارکننده به لاکتوز اهمان اتصال لاکتوز به مهارکننده است! مهارکننده از اپرатор جدا و ژن‌های تجزیه کننده لاکتوز روشن می‌شوند و هنگامی که لاکتوز حضور ندارد، پروتئین مهارکننده با اتصال به اپرатор، سبب خاموش شدن این ژن‌ها می‌شود.

۱۶۴. گزینه ۲

با اتصال لاکتوز به پروتئین مهارکننده، شکل این پروتئین تغییر می‌کند و از اپرатор جدا می‌شود. در نتیجه، RNA پلی‌مراز می‌تواند سه ژن مربوط به تجزیه لاکتوز را به دنبال هم رونویسی کند و یک نوع مولکول RNA پیک بسازد که رونوشت که هر سه ژن را دارد.

۱۶۵. گزینه ۲

آنی کدون بخشی از مولکول RNA است. ضمناً باید بدایم پارامسی نوعی جاندار تک‌باخته‌ای از یوکاریوت‌هاست و در جانداران یوکاریوتی، RNA توسط RNA پلی‌مراز ۳ ساخته می‌شود.

قسمتی از دنا که امکان شروع رونویسی از محل صحیح را فراهم می‌کند، راهانداز است.

راهنداز: راهانداز برخلاف نقطه آغاز رونویسی، الگوی ساخت رنا نیست و رونویسی نمی‌شود.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه اول: آغازیان، جاندارانی یوکاریوتی هستند و در یوکاریوت‌ها، توالی افزاینده در افزایش سرعت و مقدار رونویسی نقش دارد. افزاینده و راهانداز یوکاریوت‌ها، هر دو محل اتصال عوامل رونویسی هستند.

گزینه دوم: رمزهای موجود در ژن، توالی آمینواسیدهای پروتئین‌ها (مثلاً RNA پلی‌مراز) را تعیین می‌کنند. این رمزها در توالی‌های اگزون قرار دارند اما اگزون‌ها و اینtron‌ها هر دو رونویسی می‌شوند.

گزینه سوم: رونویسی همزمان از چندین ژن مجاور مربوط به پروکاریوت‌هاست.

۱۶۸. گزینه ۱

دو نوع آنزیم می‌توانند دو رشته دنا را از هم باز کنند. یکی آنزیم رنابسپاراز در رونویسی و دیگری آنزیم هلیکاز در همانندسازی

دقت کنید: در یوکاریوت‌ها هلیکاز و رنابسپاراز هر دو در محل

حضور کروموزوم‌ها، یعنی درون هسته فعالیت می‌کنند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه دوم: رنابسپاراز قادر به تشکیل پیوند فسفودی است اما هلیکاز نه.

گزینه سوم: رنابسپاراز یوکاریوتی با کمک عوامل رونویسی به دنامتصل می‌شود، اما هلیکاز به عوامل رونویسی نیاز ندارد، چون اصلاح در رونویسی شرکت نمی‌کند.

گزینه چهارم: رنابسپاراز می‌تواند زنجیرهای از ریبونوکلثوتیدها را به هم متصل کند و رنا بسازد، اما هلیکاز نه.

۱۶۹. گزینه ۱

افزاینده می‌تواند فاصله زیادی از ژن داشته باشد اما راهانداز ژن یوکاریوتی در مجاورت آن قرار دارد.

بررسی سایر گزینه‌ها:

گزینه دوم: پروتئین مهارکننده، نوعی پروتئین تنظیمی در باکتری‌های است و باکتری‌ها عوامل رونویسی ندارند.

گزینه سوم: RNA پلی‌مرازهایی که باشماره مشخص می‌شوند، یوکاریوتی هستند.

دقت کنید: در یوکاریوت‌ها، فعالیت هر سه نوع RNA پلی‌مراز

(۱، ۲ و ۳) نیازمند عوامل رونویسی است.

گزینه چهارم: در نبود لاکتوز، آنزیم RNA پلی‌مراز نمی‌تواند ژن‌های مربوط به تجزیه لاکتوز را رونویسی کند اما آنزیم DNA پلی‌مراز می‌تواند این ژن‌ها را همانندسازی کند!

۱۶۰. گزینه ۳

بررسی تک‌تک موارد:

الف (نادرست). عمل اختصاصی tRNA به توالی آنتی‌کدون آن مربوط است.

ب (درست). توالی‌های افزاینده و راهانداز رونویسی نمی‌شوند و نمی‌توانند

الگوی فعالیت رنابسپاراز باشند اما همانند سایر قسمت‌های دنا، می‌توانند الگوی فعالیت دنابسپاراز باشند و همانندسازی شوند.

ج (درست). ریبوزوم از پروتئین و رنا تشکیل شده است، پس مونومرهای ریبوزوم عبارتند از آمینواسید و نوکلوتید.